

Szerkesztőség és kiadó hivatal
 SIMC FFY-ház a város-
 házával szemben
 HIRDETMÉNYEK,
 a kiadás körüli panaszok
 valamint a lap szilárd részét illető
 minden közlemények ide intézendők

Minden hirdetés csak ismert kezekből
 fogadhatóak.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŐ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetés ár:

Helyi előfizetés (havi)	10 ft
Helyi előfizetés (trimeszi)	28 ft
Helyi előfizetés (évi)	100 ft
Postai előfizetés (havi)	12 ft
Postai előfizetés (trimeszi)	35 ft
Postai előfizetés (évi)	120 ft

Hirdetési díj:

Öt-hasábszoros egy soros hirdetésért 10 ft
 Helyi díj minden hirdetésért külön 20 ft
 Nyitási díj minden hirdetésért 20 ft.

XII. évfolyam. 1885.

Debreczen. Szerda deczember 30.

253. szám

Az olvasó közönséghez.

A „DEBRECZENI ELLENŐR” fennállása óta folyton gyarapodva, erősödve kitünő szellemi erők által támogatva szilárd gyökeret vert a nagy közönség bizalmában, s ma már tekintélyes helyet foglal el a magyar hírlapok sorában.

Tizenharmadik évfolyamába lép, s így kipróbált hosszú idő képezi múltját, mely alatt a közönség tántoríthatlan buzgalommal igyekezett azt nagyra becsült pártfogásával emelni.

A legtisztább magyar nemzet politika az, melyet lapunk közöl, oly politika, melynek a magyar szellem terjesztése a magyar állam megerősítése végcélja, de mely soha nem lép le a higadság ösvényéről s a béke és egyetértés a megfontolás és mérsékelt ígét hirdeti, kifelé befelé egyaránt.

Sohasem engedjük magunkat pártszünetektől elragadtatni s a fegyver, melylyel elveinkért küzdünk, mindig olyan, mely az irodalom méltóságához illik. Tiszta és elfogulatlan tájékoztatást akarunk adni az olvasónak hazánk és a nagy világ ügyeiről. Valódi szabadelvű szellem vezérli tollunkat s minden téren a józan haladás eszméit szolgáljuk.

Ez a „DEBRECZENI ELLENŐR” irányja, mely esábitó, szemképráztató üres jelszavak helyett a nemzet felvirágzásának egyedül biztos, lassu útján igyekszik tehetségéhez képest előmozdítani a hazá javát s arra buzdítani, lelkesíteni olvasóit. Vezércikkjeink elsőrendű irók tollából folynak.

Tárczáinkra kiváló gondot fordítunk s igyekszünk azt mindig érdekes olvasmányokkal, válogatott regényekkel, beszélyekkel ellátni.

Tárczáinkban legközelebb Vértesi Arnold tollából eredeti és érdekes tárgyu regényt kezdünk meg kölni.

Lapunk minden rovatánál az a törekvésünk, hogy mind a bel-, mind a külföldi eseményekből a legérdekesebbet s a legfontosabbat válogassuk ki olvasóink számára, kik lapunkban mindazt feltekinthetik, a mit a kétszerte drágább fővárosi lapokban találhatnak.

Azonfelül, mint a magyar alföld legjelentékenyebb közlönye közvetlenül szolgál lapunk Debreczen és a vidék közt. Gyors és pontos tudósítást hozunk mindarról, a mi Debreczen város polgárait s a szomszéd megyék lakosságát különösen érdekli. A városi és megyei közügyek figyelmünk egyik főtárgyát képezik.

Távirati összeköttetéseink folytán minden fontosabb hírt a fővárosi lapokkal egyidejűleg közzétekinthetünk, az országgyűlési tudósításokat pedig rövid távirati alakban már a tárgyalás napján — és így minden fővárosi lapot megelőzőleg — hozzuk.

Ajánljuk tehát lapunkat, mely a vasárnap és péntek kivételével naponként megjelenik, mindazok szíves figyelmébe, kik egy olcsó és népszerű modorban összeállított lapot óhajtanak.

Előfizetési árak:

Egész évre	10 ft — kr.
Fél évre	5 ft — kr.
Negyed évre	2 ft 50 kr.
Dgy óra	1 ft — kr.

Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban Piacz Simonffy-ház, továbbá Tegledy K. Lajos és ifj. Csáthy Károly urak könyvkereskedéseiben s vidéken postautalvánnyal minden postahivatalnál.

VERTESI ARNOLD

a „D. E.” szerkesztője és kiadója.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája

Angyalfia.

— De Riveré. —

Aprilisi reggel volt. A mint a mosásból hazatért a patakról, a fehér kereszt közelében pillantotta meg őt. Előbb nem is hitte, hogy az valóban Márczel... de mit kor meggyőződött, hogy csakugyan ő az, egyszerre reszketni kezdett s a csomó ruha kiesett kezéből.

— Semmi baj, — mond Márczel — majd elviszem én.

Es így mentek be együtt a majorba a leány himbáló kezekkel, — a fiu a ruhacsomóval.

— Ez a fiu bizonyosan testvéred? kérdé a majorosné.

— Nem asszonyom, ez Márczel.

— Ki az a Márczel?

S a leány elpirult, mint egy ügyetlen, nem tudva mit mondjon, míg asszonya gyanakvólag tekintte rá.

A fiu azonban meg merete mondani, hogy ő Szt.-Jakabról való, a miért aztán kapott is jó levelet s engedélyt-hogy még egy ideig földijével maradhasson.

Hanem a majorosné este látván, hogy a fiu nem távozik, magához szólította Adélt s kegyesen rákiáltott.

— Tovább nem maradhat így, ez a fiu hagyja el a házat! Hogy nem szégyened ily korban szeretőt tartani!

— Szeretőt... de asszonyom... hisz ő Márczel.

S könnyes szemekkel tért vissza barátjához, hogy asszonya parancsát közölje.

A fiu lehajtott fővel távozott. A lány elkísérte egy darabig.

— Ah, sóhajtott Márczel, ha meg volna hiányzó négy ujjam!

— Mi volna akkor?

A fiu nem felelt, hanem elhalványult s így szólt:

— Isten veled, Adél, élj boldogul!

— Hogyan, Márczel, így válsz el? Meg se csókolsz?

Mire a fiu megcsókolta s oly pillantást vetett rá, minőt még soha. Aztán neki iramodott az erdőnek, min ha esztét veszítette volna... A lány pedig kővé meredten állt az út közepén... S mikor nem látta többé, mélan visszatért.

De az a pillantás még mindtg szeméi előtt volt... az a bucsupillantás.

Mig nyája örzése közben így elbeszélte önmagának Márczel látogatását, a szomszéd pásztor átugrott a kerítésen s hozzá közelített:

— Adélkám, nem unod magad egyedül? Hány éves vagy?

— Tizenöt leszek aratáskor,

— E korban egy ki rokonszenvre van szükségé az embernek. Akarod-e, hogy beszélgessek veled, mint az a minapi fiu?

— Ó az én hazamból való

— Minthogy nincs itt, helyettesitem.

— Helyettesíteni Márczelt!... Nem... Nem... Térj haza.

— Hisz a mit mondtam, nem illetlen ség....

Igy vágják a fát magok alatt.

(T.) „Szent Kleofás mily karaván!” — kiáltott fel Petőfi, amely felkiáltási viszketegnek bajos is ellentálni, mikor oly nagy látványosságok csiklandozzák az idegeket, mint például most is, ama gyűlések és értekezések, melyek a közgazgatási törvényjavaslat eljlesztésére tartanak. Es nagy lehet Tisza Kálmánban az ijedelem, mikor most már nem tudom hány századik-zor tapasztalja, hogy az ellenzék bölcei és irástudói a kormány ellen agítálnak. Etnél nagyobb újságban és meglepetésben, ha nem csalódunk számtalanszor részesei lehetünk már az éleiben. De hiszen báiban, színházban is volt már az ember számtalanszor, mégis mindig elmegy ha egy-egy új darab adja magát elő; mulatság és szórakozás nélkül, akar mint ellenzékiek, akar mint mamelukok, belebolondulának az életbe. Okos embernek tehát nem lehet kifogása az ellen, ha az ellenzéki ügyvéd urak és nem ügyvéd urak nem szalasztják el az agitációra kinálkozó alkalmat, mikor az ember csak egyszer él, s elmondhatja a költővel: „Minden pillanatnak leszakaszod virágát.” Annál kevésbé lehet pedig kifogása az ellen, ha az ellenzéki többség ellenzéki határozatot ír alá. Nem vagyunk mi afféle irigy emberek, mint például a mi igen tisztelt ellenzéki kollégáink, hogy megirigyelték Tiszától, mikor neki az egész ország jubilált. Mi a világerő sem irigyeljük meg ama ártatlan örömlőket, hogy egy két ügyvédi kamara demonstrációjában gyönyörködnek. Jól esett volna nekünk Bosznia megszállása alatt egy-két ily rokonszenvező hang is, de bezeg annyisem volt, mégis megelégedtünk valahogy, hát igen tisztelt kollégáinkat is megsegítheti még az Isten!

De nem egy hamar! A jelekből azt kell itélnünk, hogy nem egy hamar. Most legalább nagyon kétségbeesett állapotról tanuskodnak. Mikor a bírói visszaélések ellen hozandó intézkedéseket, a bírói függetlenség elleni merényletnek rémlátják, vagy legalább is annak nyilvánítk nagyon szük mégis emészthetlen adagokban osztogatják a keletlen és sületlen ellenzéki érveket. Se élesztőjük, se tü-

zelő fájuk. Ez már nagy hanyatlásra és szegénységre mutat. Mikor holmi jogi testületek odáig fanyalodnak, hogy a visszaélések mellett a közvéleményt ezen állapontjuknak igyekeznek megnyerni, az már nagy fogalom zavarra és megszorult tehetlenségre mutat.

Nem emlékezünk, hogy 1867-től adta volna magát elő ilyen eset. A jóval, hasznossal, üdvössel, az egész nagyközönség köz óhajával szemben ily merev és megrovandó ellentébe még nem helyezte magát az ellenzék soha. A visszaélések elleni függetlenségnek még egyszer sem keresztele, s a bűnösség meggátolására, kiderítésére vagy megbüntetésére hozott intézkedéseket merényletnek még nem nevezte. Idáig még nem jutott, de most már itt van. Most már a büncselekmények szabad elkövetése mellett lázít, s amint ma megköveteli a bíró számára a szabad visszavonulást, úgy megkövetelheti ez után a nem bíró számára a szabad lopást.

Igenis! A becsületes, tisztességes bíró annyira sem félti ezen intézkedéseit szemben az ő függetlenségét, mint a leányt vagy a feleségét, sőt ez intézkedés mellett cikkez, mert tudja, hogy ez intézkedésnek az ő bírói függetlenségéhez semmi köze. Hanem a ludasok, a visszaélők, a „nem kóserék” azok igen is félik ama lámpást melylyel esetleg a főispán az ő működésük sötét zugait bevilágíthatja, s tiltott eszközök, tiltott fegyverek használatának véget vether.

Es az ellenzék bölcei, irástudói, nagyon jól tudják, hogy a javaslat ezt célozza, mint hogy felfogták és belátják a farizeusok és irástudók a Krisztus tanainak tisztaságát és igazságát, még is felfeszítették őt az által a nép által, — melynek üdvöségért küzdött. Csak hogy a mai közönség 1885. évvel már előbbre van, s higgadt pillanatában józanul tud bíráltni. Tapasztalni is fogja az ellenzék, hogy ezen, most már az alszardumig fokozott gancoskodásával ismét nagy tért veszített, és saját hitelének ezenképpen elpusztításával csak a kormány állását erősíti.

— Mindgy, térj haza.

S egyedül maradván ismételtette magában: Helyettesíteni Márczelt... S mintha baj érte volna, zokogni kezdett. Nem tudta megérteni, hogy egy barátság helyettesíthessen egy másikat; hogy ha egy helyen szeretünk, más helyre mehessünk szeretni. Azt tartotta, hogy ha valakihez fűzzük magunkat, az az egész életre szól.

Blandyban pedig egyre mondták: — Ez a leány sorvad, bizonyosan hovágy bántja, s ebben még meghalni is lehet. Ilyenkor a majorosné vizsgáltta, s év végére ajándékkal kecsegtette.

Nemsokára karácsonra járt az idő, s hogy vigasztalódjék, az igért tárgyakat, mik ruházatból állottak, előre kikapta. De pénztől ezuttal se volt említés, s ő most se adhat szülőinek angyalfiát. Ez annyira felkeserítette, hogy hontvágya is újra föléledt, s ez eljárásban méltatlanságot is érezve, elhatározta hogy haza szökik.

S csakugyan másnap kora hajnalú ősz szegöngyölgette kevés holmiját, s észravezte-nül ott hagyta a majori.

Mikor már a falu eltűnt szeméi elől, megállt, hogy tájékozza magát. Melun ott volt 3 mértföldre; majd azután jó sokára következik Fontainbleau, végre Szt.-Jakab. Ha isten segíti, estére ölelni fogja szülőit és Márczelt, s visszakapja régi helyét ágyában, hugi között. S örömkönyvek közt folytatá útját.

Egyszerre megszólítja valaki: — Adél, Adél hívó szieszt? Talán elküldtek? Új mellém a szekérre s beszélj el.

Jean Claude volt, a fogadós Biandyból, ki épen Melunig ment, s ez alkalom jó szerepe volt a szegény leányra nézve.

Melunhoz érve az első fogadónál megállottak.

— Nos, leánykám, jér, falatozz velem. Adél elpirult. Etkezni a fogadóban egy krajczár nélkül... nem, nem, ily esetben az ember nem eszik.

S azzal megköszönve a kocizást, hirtelen ott hagyta utitársát.

— Nem, nem akarom, hogy érettem más fizessen... Azt hiszem, hogy az ily kenyértől megfuladnék.

Hanem az éhség kérélhetetlen, s a szegény leány egész nap nem evett. A miatt rosszul is kezdett lenni, s hideg verítékült homlokára. S a mint zsebkendője után nyul, valamit érez zsebében.

— Ötven centime... tiz sous... Mit jelentsen ez?

Aztán megérté. Bizonyosan az a derék Jean Claude lopta a zsebébe.

— Mindgy, sohajta magában, azért az ember mégis ungyon gyáva, ha éhes!

Az első péknél keayeret vett, s a mint helyrejtött, ismeretlen jókedv tölté el, s szép ábrándjaiból az első csillagok ébresztették fel.

— Jaj, de siessünk, szolt, magában lám már a csillagok is fenn vannak.

Ereje azonban nemsokára elhagyta s bár vágyai tovább ragadták, mikor már csak egy jó órányira volt fatujától, a szomszéd falu közepén összeroskadt.

Szerencsére a jó öreg Péter, a falusi egyházai ráosmert s szállást adott neki, hol a

Külföld

A francia kongresszus a lehető leggyorsabban elintézte a választási feladatát. A monarchisták zajongtak, kiabáltak, ugyan, de sem külön jelöltet nem léptettek föl, sem nem tiltakoztak a választás ellen, csak a nem szavazással demonstráltak egy keveset. De azért a szavazás minden akadály nélkül végbe ment s noha Brisson és Freycinet is kaptak szavazatot, Grévy a szavazók háromnegyed részének vétumával újra megválasztották a francia köztársaság elnökévé.

A kongresszus a köztársasági elemek egyetértésének nem éppen fényes bizonyítéka ugyan, de különösen végleg elintézte a fölvetett kérdést. Grévy az új állást elfogadja, s ezzel az elnökség ügye el van intézve. Most következik a kormányváltás, mert a miniszterium tegnap a hagyományos szokások szerint az új államfő rendelkezésére bocsátotta tárczáit. Ez formalitás ugyan, mely azonban a képviselőház szerdai szavazata folytán igen komoly elvi jelentőséget nyert. A tengerész miniszter különben is lemondott, s így a kabinet újalakítása ki-kerülhetlenné vált.

A helyzet Szerbiában az elvesztett hadjárat folytán egész válságossá kezd alakulni. Milán király vissza sem mer térni fővárosába, hanem még mindig Nissben vesztegel s csak a miniszterek járnak Belgrádba tanácskozni. De okosak ott sem tudnak kifőzni. A nép elégedetlen, mert roppant pénz és véráldozatai egyelőre egészen kárba veszttek, a kormány fejét vesztette s nem tudja, mihez fogjon, az ellenzék élénk agitációt fejt ki, s így a köztársaság egyre zavarosabb alakot öltenek. A kormány a skupstinát a jövő hétre akarja rövid ülésszakra összehívni. Milán király úgy látszik, koalíciós kormány alakítását óhajtja, mely valószínűleg átmenetileg fog szolgálni a merov Ráscsics uralom visszaállításához.

Adakozás a debr. nőegyleti árvház javára.

(Második közlemény.)

Sebess Györgyné és Békessy Lászlóné urnok által nagy- és kis Péterfia és Darabos-utczán gyűjtött adakozások kimutatása.

Simonffy Sámuel 5 fnt, Konti Lajos 4 fnt, dr. Csikos Sándor, Tóth Sámuelné és Veszén Szathmáry Teréz 3-3 fnt; Tóth Antalné, Géresi Kálmánné, Tóth Ferencz tanárné, Zalayné, Oszterlamm Ernőné, Móriecz Andrásné, Mayer Emilné, Kronaurné, Szepessy Gusztáv és Kohn Adolfné 2-2 fnt; Tüdös Jánosné, Ungváry Jánosné, Raab Lászlóné, Weszprémy, özv. Neudert Antalné, Csikos Sándorné, Kiss Károlyné, özv. Papp Józsefné, özv. Arvay Sándorné, Kiss Károlyné, Kerekes Gézáné, özv. Karap Sándorné, Hogogh Józsefné, dr. Tegze Imre, özv. Dobray Özefné, Kiss József, N. N. Hegedüs Sándorné, özv. Kallós Lajosné, N. N. Ozory stánné, özv. Révész Imréné, Sáfár Lászlóné, Simonffy Emilné, Dr. Pallay Miklós, Sarkas Mórné, Szikszay Lajosné, Domokos Kálmánné, Komlóssy Mihályné, Dr. Kerényi Lászlóné, Fráter Gyuláné, Tóth Istvánné, Emer Istvánné, Kovács Jánosné, ifj. Szathmáry Mihályné, Telegdy Lászlóné, Vass Pálné, özv. rozsi Lászlóné, Menyhart Jánosné, özv. Szilgyi Péter Mihályné, Miskolczy Nándorné, Lengyel László, Szikszay Gyuláné, Somogyi

Imre, özv. Sinay Károlyné, Szabó Leona, Hulí, Thiszr H.-né, Frankl, Erdéi János, Oravszky János, Békessy Lászlóné és Sebess Györgyné, 1-1 fnt, Horváth Józsefné és Kabay Mihály 60-60 krt. — özv. Sövény Gáborné, Sinka Sándorné, Biróné, Brunner Mari, Bakos Jánosné, Szalay Istvánné, Szathmáry Mihályné és Kálmán Lőrinczné 50-50 krt. — Tormáné, N. N. Richerné, Rott Jánosné és egy valaki 40-40 krt. Bozókai János, Kis Jánosné, Nagy Mihályné, Szabó Sándorné, özv. Szabó Mártonné, Varga Lajos és Dankóné, 30-30 krt. Ormos István 25 krt, Czöbel Károlyné 80 krt. R. Józsefné 20 krt, Tóth Esztké és Lukács János, 10-10 krt. — Összesen 100 fnt. 65 krt. kézpénz és ezen kívül Tóth Mariska egy kosár diót és egy kosár almát, Csáky Gergelyné 2 véka rozsot, Lengyel Zsigmondné egy kosár diót, Révész Imréné egy kosár almát, Somogyi Pálné egy véka burgonyát, Nagy Bálintné egy véka búzát, Eklí Gáborné egy kosár burgonyát, Jesei Józsefné 2 véka búzát, Tamásy Károlyné egy véka búzát, Némethy Lajosné 2 véka, Filótás Ferenczné 2 véka, Oszterlam Ernőné egy zsák burgonyát, Kiss Jánosné fél véka Ungvári Józsefné egy véka búzát; Végül Mihályné és Körner Adolfné főzelék feléket, N. N. egy zsák kenyérnek való lisztet.

Napi hírek.

A debreczeni szabadelyü párt által rendező bizottsága a „Bika” szállodában is, jó helyiségben az 1886 évi január hó 3-án d. e. 11 órakor gyűlést tart. Kelt Debreczen, 1885 Decz hó 30 napján. Márk Endre elnök.

Helyiségválogatás Debreczen sz. kir. város fogyasztási adóhivatala 1886 évi Január 1 én Piac utcazi 1824 számú szikszay József ur tulajdonát képező, volt Dragota féle házba helyeztetik át.

A debreczeni ev. ref. egyház és az E. M. K. E. Pöztisztelű és föltóságos Révész Bálint püspök ur a nyár múltában az ö egyházkerületbeli egyházakhoz buzditó körlevet intézett, melyben gyűjtésre és adakozásra hívja fel őket az E. M. K. E. javára. Idáig már több egyház meghallgatta a fölhevít. Tudtunkkal: Kisújszállás, Derecske, Sarkad, K. Marja stb. Most a debreczeni ev. ref. egyház is követte a nemes példát, s a következő levél kíséretében 220 fntot küldött Kolozvárra Sági Sámuel és Somogyi Pál: „Az egyesület pártolása végett kibocsátott ívek közül az 5889 számú az itteni anyakönyvvezető lelkézi hivatalhoz megküldetvén, ennek részéről Kiss Albert lelkész ur által betérjesztett presbiteri közgyűlésünkhöz. Közgyűlésünk a legmelegebb rokonszenvvel van nevezett egyesületnek a magyar nemzetiség és közmívelődés hatalmas érdekénél fogva annyira fontos czélja és rendeltetése iránt s jól tudja, mikép egyházunknak, mely a nemzetiség, és vallásügy gyomolítását a múltban jelentékeny áldozattal és széles körben teljesítette, azok körül, kik a felülről nemes czél előmozdítására önként, sőt szent buzgósággal hozták meg áldozataikat, elmaradnia nem lehet. Nem lehet azonban oly eredményt elérni, mint óhatotta a gyomolításra nézve, mert a városi bizottsági közgyűlés városunk lakosainak és így egyházunk tagjainak is, házakénti felkeresését elhárítottván, a presbiteri közgyűlés egyedül arra az adományra szorított, melyet egyházunk a szent czél érdekében megmozdított. Egyházunk pedig ez idő szerint, a midőn a haladótt kor magasabb igényeinél fogva feletté nagy mérvben van anyagi ereje igénybe vé-

ve; a midőn továbbá egy templomépítés néhez és költséges munkájának terveivel küzd, nem tehetett többet, mint annyit, hogy 100 fnttal a nevezett egyesület alapító tagjai közé belép. E száz fntot tehát a jelzett aláírási ívvel együtt, melynek illető rovatjába az alapítóra vonatkozólag bejegyzés megfűtett, ide csatolva van szerencsénk megküldeni. Ezzel kapcsolatban azonban legyen szabad ide mellékelve megküldünk a gyűjtő ívnek egy másolatát, melyet föltisztelű Révész Bálint püspök ur által kibocsátott főpásztori szózat alapján az esperesi hivatal készítet s küldött meg az itteni lelkézi karhoz s melyen Révész Bálint püspök ur ö méltósága alapítási díj képen 100 fntot, Némethy Lajos és Kiss Albert lelkész urak rendezetagsági díj képen 10-10 fnt jegyeztek alá, megjegyezvén, hogy az aláírt összegek befizettetvén és elküldés végett nekünk átadtván, ez összeget együtt százhusz o. é. fnt szintén idemellékelve küldjék meg. Debreczen 1885. Decz. 13-án tartott presbiteri közgyűlésből kiváló tisztelettel Sági Sámuel főgondnok. Somogyi Pál főjegyző.

Nyilvános köszönet Azon igen tisztelt közönség, rokonok, barátok és ismerősök, mely a szeretet jó férj, apa, nagy atya és testvér polgár idős Marjalaky Mihálynak végzettség tételen szivesek voltak megjelenni s a nagy vesztésé feletti bánatunkat e részvét által enyhítették, fogadják e helyen kifejezett köszönetünket. Özv. Marjalaky Mihályné a gyermekek nevében is.

Kiss Lajos szeretett országgyűlési képviselőnk temetéséről a fővárosi hirdetőpánál sokkal terjedesebb referátát közöljünk lapunk tegnapi számában, mindazonáltal a je lenváltak teljesebb névsorát újra közöljük, miután arról tudósítunk nem nyújthatott teljes képet. A végzettségre az elhunytunk tisztelői, a kormány, a képviselők, a magas hivatalnokai kar — köréből oly nagy számmal jelentek meg, hogy a Tigris szálloda folyosói azok befogására elégtelennek bizonyultak. A gyászoló rokonokon Kiss Sándor, az elhunyt testvérén, unokaöccsén Kiss Kálmán és Szántay Adolf törvényszéki bírókon s ezek nejein Zagya Lajos közigyűzős ez nejen kívül ott voltak Tisza Kálmán miniszterelnök neje Dégenfeld Schomburg Ilona grófnő, ki Tisza Lajos gr. kíséretében jelent meg, A közélet kitűnőségei közül ott voltak Trefort Agost, báró Fejérvári miniszterek, Péchy Tamás a képviselőház elnöke, Szentgyörgyi Imre, Benitzky Ferenc, Gromon Dezső és Lukács György államtitkárok, Jekelfalussy Lajos, Kozma Ferenc, Gervay Mihály miniszteri tanácsosok, Karap Ferencz itelő táblai tanács elnök, Váradi Károly főrendiházi tag, Csanádi György váltótörvényszéki elnök, Veszprémy János curiai bíró, Sr. Splényi Odón rendőrkapitány, Kerekes József az északkéleti vasut főfelügyelője és leánya, Falk Miksa, Irányi Dániel, Csernátony, Helfy Szögyényi Emil, Fakh Károly, Vadnay Károly, Földváry Miklós, Bauszern Guidó, Molnár Antal, Lukács László, Busbach Péter, Chorin Ferencz, Szilávy Olivér, Hegedüs Sándor, Rostaházy Kálmán, Wahrman Mór, Teleszky István, Latinovics János, Pulay Kornél, Zsigmondy Vilmos, Boscsányi László, Odescalchi Gyula herceg, Juszt Gyula, Godl Károly, Harkányi Frigyes, Ivánka Imre, Mandel Pál képviselők, továbbá Horváth aifabornagy, Földváry Mihály alispán, Debreczen város küldöttsége. Bozókai Sámuel főkapitány és Laky Lajos tanácsnok, a debreczeni szabadelyü párt küldötti Márk Endre, Szikszay József, Vértesy Arnold és Ormódy Lajos, kik épen a temetés pillanatára érkeztek meg a gyorsvonat-

tal, az északkéleti vasut több mint negyven hivatalnokai, ezeken kívül igen számosan. — A ravatalt szebbnél szebb koszorú borították, ezek közt egy palma-borostyán élővirág koszoru széles félér szalaggal „Régi jó barátjának Tisza Kálmán” felirattal. Koszorukat tettek a ravatalt Kiss Sándor, Kiss Kálmán és neje, Szontag Adolf és neje, Kerekes József, Veres Lászlóné, Szikszay József, az orsz. szabadelvü párt, a debreczeni II-ik választókerület szabadelvü pártja, Papszász Lajosné, Lovassy Ferencz, az északkéleti vasut tisztikara.

Köszönet nyilvánítás. Mindazon igen tisztelt rokonok, jó barátok, ismerősök kik felejtethen emlékü férjem, illetőleg éd s atyánk Schaitl József városi tisztviselőnek temetésén megjelenni s ez által fájdalomukat enyhíteni szivesek voltak fogadják hálás köszönetünket. Özv. Schaitl Józsefné gyermeke nevében is.

Aradi Gerő szinagógató lemondását, mely semmivel sem volt indokolta, a tanács tegnapi ülésében, miután az a szerződés 2 dik pontja értelmében szabályszerűen rendezet időben adatott be, elfogadta s ez ügyet átítette a városi szinügyi bizottsághoz, hogy a további intézkedések iránt 48 óra alatt adjon a tanácsnak javaslatot. — A szinügyi bizottság e tárgyban ma d. u. ülést tart.

Balogh Soma helybeli kir. adóhivatal derék felügyelője — mint halljuk — Budapestre lett áthelyezve. A hir hivatalosan még nem nyert meg erősítést.

Debreczen az erdélyi magyarságnak (Hazánkenti gyűjtés). A Péterfia utcazi II. tizedben Lisztes Jan s és Harsányi Imre városi biz. tagok gyűjtő íven 53 egység minden további kötelezettség nélkül adakozott 9 fnt 55 krt. A részletes kimutatást rövid idő múlva közölni fogjuk.

Kecskemét és Körös gyümölcske- reskedése. E két városnak melynek oly nagy virágzó gyümölcs kereskedése van, a nyári gyümölcs idény alatt naponta külön tehervonat áll rendelkezésre, a mely kizárólagosan gyümölcsöt szállítván, fennakadás nélkül megy Ausztriába s ott a Nándor vasut által átvétvén, azonnal személyvonati sebességgel továbbíttatik. Ezáltal lehetővé van véve, hogy kecskeméti és körös-i barokot és szilvát valamint a meggyet nemcsak Drezda vagy Berlin, hanem Moszkva és Szt. Pétervárt is elvezethetik. Ez az intézkedés szüli azt az eredményt, hogy míg Körös és Kecskemét azelőtt Helas város mintájára csak tengelyen volt képes terményének egy részét ocsó árban értékesíteni, ma már olyanok a viszonyok hogy 1883-ban Körös 794 tonnát, Kecskemét 2135 tonnát, az 1884-ik rossz esztendőben Körös 622 tonnát, Kecskemét 1057 tonnát és végre 1885-ben október 15-éig maga Kecskemét már 4022 tonnát szállított ki a külföldre és szállít még most is nagymennyiségben. — A hatvanas években tette meg az első kísérletet Handtel Károly kecskeméti gyógyszerész és Pataly Vilmos kecskeméti pékmeister, hogy Oroszországba küldtek gyümölcsöt és dinnyét. Ezek voltak a nagy utörök s ma már lasanként oda fejlődött a dolog, hogy nemcsak a lengyel, német és olasz nagykereskedők tartózkodnak állandóan a gyümölcsérés ideje alatt Kecskeméten hanem a kecskeméti kereskedő is összekötötésben van Lengyel-, Orosz-, Porosz-, Bajor- és Szászországgal is. Tehát nem egészen három tized alatt tekintélyes gyümölcs kereskedő várossá fejlődtek, mert a mint látták azt hogy a gyümölcs értékesíthető, azonnal na yobb gondot fordítottak a tömeges termelésre. — Valóban e példából Debreczen is okulhatna.

spi gyötrelmek után mély álomba merült és félűnt előtte Márczel, a mint eléje szad s visszakiált:

— Niclot mama, siessen, fogadjja ajánkait!

Másnap korán sietve megreggelizett s ra kelt. S falujának szemébe ötlő tornya ost már nem volt átom, hanem valóság. S lőnös! a mint meglátta, nemhogy sietett lna, de még meglássítá lépteit. Talán csak m volt fűradt? Vagy mi akadályozta?

Maga se tudta, mi történik vele. Szive y dobogott, majd megfulladt s agyában ugy ngtak a gondolatok, maga se tudta, mekre halgasson. S e közben megcsendültek eiben az öreg egyházísi szavai: „Milyen p leány lett belőled! Ah he igazat mon- tot volna! De . . . miért is támadt benne telen vágy, hogy szép legyen?”

S a mint e kérdésen tanakodik, ime a, dulónál szembe találkozik Márczellel. Kúben is felt szive fakkorát dobbaant erre, y lélekzete elakadt s areza fehér lett, it a vásznon.

— Ni-ni, te vagy! — szólt a fiu.

— Igen, én vagyok . . .

Aztán leült az ut szélére s kis esomag- forgatni kezdé kezeiben. Márczel pedig maradt s nézte szóttalanul.

Aztán melléje ült s a esend tartott to- b. Körüöttük napsugárban fűdő madarak okak, mintha május lett volna, a falu tor- ban egy esküvőre hívott a harang, az u pedig fehér felhő uszott, mint mikor Blandyban merengett nyája mellett.

Márczel, félig magában:

— Tehát Szt. Jakabra akartál men-

— Oda, hát te?

— En meg Blandyba.

— Blandyba?

— Varamit akartam neked monda- ni . . . egy titkot . . .

— Egy titkot . . .

— Mindjárt elbeszéltem . . . De, külön- ben jól vagy?

— Jól . . . De igen, hát otthon?

— Mind egészségesek. Niclot mama . . .

— Szegény anyám, mennyit fáradott éretünk s én még se hozhatok neki semmit anygalfiába!

— Ah, igen . . . a te szép álmod . . . az anygalfia . . . Vajjon semmi sincs a zse- bedben?

— Vagy igen, hat sous . . . még az is . . . De mit nevezsz?

— Nevetek, mert eszembe jutott, a mit mondani akarok.

— Ah! a titkod . . . Mikor mondod el?

— Nem sürgős. De miért hagyta ott Blandyt?

Adél elbeszélte szolgálati életét, a méltatlanságot, szokását és utja fűradalmait. Röviden, esében, szkatgotott mondatokban. S végre egy sóhajban adott szabad utat föl- tartott lélekzetének:

— Mégis csak szomorú az élet egyedül!

Márczel mosolygott:

— Ugy taláod? Lásd, én is ezt tar- tom. Akár férfi, akár nő, ha egyedül van, hidd el, beteg a szive . . . Jaj, ha az én négy ujjam meg volna! . . .

— Mi lenne akkor?

— Teringtett, hát szeretőt keresnék s úgy két-három hónap múlva bizony meg- nősülnek.

— Szeretőt! megnősülnei!

— Nos Adél, mi bajod van? . . . te most sirsz?

— En . . . dehogy . . .

— De látom.

Azt hiszed? . . . Nos szólj, mi bajod lehet?

— Oh, semmi semmi . . . Gyakran jó- rán a sirás, azt sem tudom miért . . . S mi- kor ez a szomorúság elfog a mezőn, bele- metkezem a fűbe s addig sírok, míg azt hi- szik, hogy a lelkem könyembe olvadt!

— En hasonlag . . . Végig nyulek az erdőben s sírok . . . keservesen . . . Lásd Adél, ha az ember egyedül van, beteg a zive . . . Ah, az a hiányzó négy ujjam tönkre tette életemet!

— Hiszen azért dolgozhatsz.

— Ejj, igen . . . azért igen! De hát . . . lásd e hiány miatt nem tetszem . . . Mert utó- jára is csuf . . . te ugy találd?

— Csuf, . . . te ugy találd?

Igen . . . én ugy . . . és te?

— Oh, én annyira megszoktalak így, hogy most már egészen különösnök találak másként!

— Igazán! Komolyan bsszélész? Azt hiszed, hogy néhány év multáva akadna leány . . .

— Nagyon válogatos volna ha elu- sitna!

— Ah, Adél, kedves kjs Adédom most már elmondom titkomat! Senki sem tudja rajtam és a jegyzőn kívül . . . Magam akar- tam neked megvinni s éppen karácsonra. Képzeld csak, az én párisi nagybátyám, tu- dód az esernyőkereskedő, ki oly mostoha volt hozzám, megha . . . Harminczer frankot hagyott hátra s én vagyok egyetlen örö- köse!

— Harminczer frank . . . Ah, Istenem most már értem, értem . . .

— Nos, mi az Adél . . . te megint sirsz.

. . . Az is rossz, hogy annyit örökölttem? S én azt hittem, hogy nagy örömet okozok ve- e neked!

— Ugy is van, jó Márczel nagyon örü- lök . . . Ah, igen, hidd el, nagyon örülök . . . Most már, a mint illik, elveszel egy gazdag leányt . . . talán épen kisasszonyt . . . s tol- dog leszel. Tehát nagyon örüök, csakhogy csakhogy . . . nem álhatom meg sirás nélkül. Már mondtam, hogy én gyakran sírok, azt se tudva mért.

— Pedig nincs okod a sirásra épen most, mikor végté gazdagok és boldogok le- szünk. Gazdag leszel te is, s minden derék Niclot, kiknek én husz éven át ettem a ke- nyerét! Veszek itt Szt. Jakabon egy szép kis gazdaságot s boldogan élünk ott Niclot papával és mamával, nő, meg gazdaszonymyal t ringettét, ki magad leszel, Adél, ha akarod Mert lásd, én egész szivemből telkemből sze- retlek, még pedig gyermekiségünk óta . . . Hanem titkolnom kellett bánáságom miatt, miután munkaképtelenebb voltam másoknál De most, hogy vagyonom van, most már be- széllhetek! Ejj, sok is volna a mondanivalóm, De mielött ebbe kezdenék, siessünk, s mond- juk el otthon, hogy mi már megegyeztünk s van harminczer frankunk, miből az egész család megélhet. Ez a hir épen jó anygalfia lesz Niclot mamának! S miuthogy mi szép- meg is egyeztünk, engedd meg, kedves Adél hogy én legyek az első, ki neked sok boldog karácsonnt kívánok!

Már egymás mellett is mentek, kéz a kézben, mint jegyesekhez illik. A leány kissé előre hajolt, s Márczel, a boldogságtól láz- ban égve, gyöngéden megcsókolta őt.

Tussai G.

(Vége.)

Hajdumegye állandó választmánya

tegnapi és tegnapelőtti ülésében tárgyalta a január 4-én tartandó megyei gyűlés tárgysorozát, melyet legnagyobb részben be is végzett. Az elmaradt pontokra nézve január 2-án fogja javaslatait megállapítani. Karácsony előtt már közöltük fontosabb tárgyait a közgyűlésnek. Ehez most kiegészítésként a következő póttárgy sorozatot csatoljuk: H. Bőszörmény város polgármestere Lada Jánosnak az ottani városi képviselőtestületnek erdővédelmi ügyben 271-4983-1885 kgy. számú határozata elleni fellebbezését betérjeszti. H. Szoboszló város polgármestere H. Szoboszló város közgazgatási szervezetre vonatkozó pótszabályzat módosításáról szóló szabálytervezetet jóváhagyás végett betérjeszti. H. Nánás város polgármestere a városi képviselőtestületnek, a város mint erkölcsi testület tulajdonát tevő földnek az ugynevezett nyiczki I-ső dűlőben kiadásának elfogadása tárgyában hozott határozatát jóváhagyás végett betérjeszti. V. Nagy Imre s társai felszólalásuk a H. Várospércsen 1885 évi decz. 15-én megéjtett jegyzői választás ellen.

Színházunk köréből.

Egy rendkívül öröndetes hírrel lephetjük meg a közönséget különösen azokat, kik színházunk jövő sorsa iránt közelebbről is érdeklődnek. Mi, a kik a vidéki színeszet jelenlegi helyzetéről teljes a nézettel bírunk, az Aradi lemondása után csaknem lemondunk arról a reményről, hogy színházunk kezelését arra méltó kezre bízassuk. A szegedi színházért minden meglevő és leendő szinagazgatójelölt pályázott. Az ottani városi bizottság egyik pályázóban sem talált kellő garanciát, s magán uton hívta fel Aradi Gerőt a színház bérbevételeire. Volt okunk aggódni színházunk sorsa fölött, mert mindenki természetesen fogja találni, ha abban a nézetben voltunk, hogy ugyanazon pályázók a debr. színházért pályáznak — ha a szegediek igényeit ki nem elégíthették, — a debreczeniek et sem elégíthetik ki. — Nagyon szegénylenők, ha nekünk jó volna az, a k a szegedieknek nem kellett. Ma arról a kedves hírről értesültünk, hogy a mostani színházunk három elöndü kitiűő tagja, Somogyi Károly, Bokodi Antal és Vala-Lajos consortiummá alakulnak és a színház bérbeadását kérésnek fogják. Holnap már közjegyző előtt létrejön a kölcsönös szerződés, s e szerződés alapján lehetővé fog válni, hogy a városi tanács és szinügyi bizottság pályázat hirdetés mellőzésével a consortiumra bízva a jövő szinidény kezelését. A szükségessé cautiót a consortium egyik tagjának Somogyi birtokának telekkönyvi kivonata fogja képezni. Ime végre egy olyan igazgató társaság, mely anyagilag és szellemileg is teljes és megvalósulható reményre jogosító garanciát képes nyújtani — Somogyi egyike a legpontosabb, — legmolyabb és leglelkismeretesebb férfiaknak; találékony genialis rendező; Bokodi páratlan szinművész, komoly higgadt és igazságos, férfi ki adminisztratívális képességét bebizonyította már akkor midőn önálló igazgató volt, s több pedig mint a nagyváradi consortium feje; Valentin amellett hogy a vidék legjobb tenoristája, egyszerű mind tevékeny ember, a ki biztos és kiképzett zenei és irodalmi képzettséggel bír. Olyan ember ki a külföldön szerzett tapasztalatait a közös igazgatás és a debr. szinügyi virágzása érdekében érvényesíteni fogja. Mi és velünk együtt bizonyonyal a közönség örömmel üdvözlök a sikert ígérő társulást eszméjét.

Szerencséslen szánkázás

Tegnap d. u. fél 3 óra tájban Mayer Emil ur az István gözmalom egyik igazgatója és családja szánkázta. A kistempom előtt a szán, melyen heten ültek, felborult, és pedig oly szerencsétlenül, hogy Mayer né urbölly z esés következtében lábát törte; a társaság többi tagjai is kisebb nagyobb ütődéseket szenvedtek. A szomorú eset fölött városszerte nagy a sajnálkozás.

Sikkasztó nyul.

Ritka példány volt azaz még most is az, mert még eddig nem tudták kézre keríteni Békés-Gyula városának határában látott napvilágot először, az ottani káposzta laputól és lóherlevélétől fejlődött ki a gyama, a nyulaknál abnormis állapotba, hogy különféle székhamosságot tudott vele készíteni. Utóljara már sikkasztásra is vetemedett: nem kevesebb mint 500 frot, nem is keveset — hanem lábalt el. Megselekedte egy ízben azt, hogy Békés Gyula egyik hírhedt koca vadász, lesipuskás nimródjának B. urnak, mikor az rálőtt és nem lötte meg, neki szaladt egész hősiesen, köröszült bujt a lábai közt, mintha B ur nem is gyulái, hanem rhodosi kolosszus lett volna s aztán vigan hánytá neki a bakfitytet mutogatván kurta farka fölfölvillanó fehérségét. A pusztaszeri apátnak a legszebb rózsáit rágta meg s a méhesében egy egész deszka kőpü esomóját földönté Szóval határozottan duhaj nyul volt. A napokban

aztán a nagy hidegben meghült, vándorló izületi csúzt kapott s kénytelen volt kalandozásait abba hagyva, üdülés végett a dobozi erdő eserejébe vonulni. Történt pedig hogy Dobos egyik módos paraszt asszonya fölvette B. Gyulán a takaréki pénztárból a benn levő 500 frotját s azt kis kendőjébe kötve, eliadult haza fele. Az erdőnél aztán, hogy hogy nem, észrevette a beteg nyulat. Utána indult s üldözni kezdte. Csúzzal pedig szaladni nem igen lehet; ember sem teszi meg (ha csak nem osztrák generalis) — hát még egy nyul! Denique az asszony elfogta a sylvák nyulat s megkötözve lábait amaz 500 fros kis kendővel, vitte haza. Itt jön azután a legnevezetesebb: a nyul meg szegolta az 500 pengőt s gondolva, hogy jó lesz azaz ellábalni, neki állt az asszonynak s megharapta a kezét. Az asszony erre földőz vágta, a mire a nyul elszaladt kis kendőstől, 500 pengőtől s maig is oda van. Es azóta nemcsak Békés Gyula, de egész Békésmegye Nimródjai talpon vannak s üldözik, vadásszák — mindhiába. Békésmegye hatóságai elrendelte a sikkasztó körözését s Békés Gyula határában a napokban fognak raja körvadászatot rendezni.

Korcsolyázási jótanácsok

Korcsolyázni nem tudók ámdé tudni akarók figyelmébe a következő jó tanácsokat ajánljuk I. urak és hölgyek olyan hosszú korcsolyát vásároljanak, a milyen hosszú a topán 2 Ügyeljenek arra, hogy a topán sarkát, szorítsa a korcsolya. E célból lökessék le a sugar sarkakat. Legjobb az angol sark, s az, a melyet kizárólag a korcsolyához készít a suszter. 3. Korcsolyázáshoz lehetőleg bílelt, mindenesetre viselt, tehát kényelmes topán használjanak, melet teli harisnyával, mely a míg belső melegot tart, a korcsolya megszorítását is lehetővé teszi. IV. Kezdi korcsolyázók naponta küssék fel a korcsolyát odahaza, járjanak azzal a szobába fel s alá, mert a míg a láb a korcsolya élén való megállást meg nem szokja, a míg a csuklók meg nem erősödnek, addig a jelen megállani lehetetlenség. Egy heti oda-haza sétálgatás után, a jégen való harmadik megjelenésnél bárki lép s a jégen megállani.

A nagykalói jótékony célra

alakult mükedvelő társulat közgyűlésének határozataiból kifolyólag 300 frotot osztott szét jótékony cézókra. Az adományokban részesültek: Az „Erdélyi közművelődési egyesület“ hova a társulat 100 frottal az alapító tagok sorába lépett, a helybeli keresztény kisedővő 100 frotot, az izr. elemi iskola 50 frotot és a helybeli főreáliskola „segély egyesület“ 50 frotot kaptak. Végül kimondották határozatilag, hogy jövő évre a társulat „a felső-magyarországi közművelődési egyesület“ is belép 100 frottal az alapító sorába.

Pisztolypárbaj

Visi Imre, a Nemzet szerkesztője és Eötvös Károly, az Egyetértés főmunkatársa között az Egyetértés decz. 25-iki számában a Nemzet ellen megjelent cikk folytán, Sérülés nem történt. Visi Imre segédei voltak: Kaas Ivor báró és Abonyi Emil orsz. képviselő, Eötvös Károly segédei pedig: Komjáthy Béla és Olay Lajos orsz. képviselők.

Eferditett hirdetések

(L. lapokban) „Nem csak egyeseket fényképezek le-hirdeté egy fényképezés — hanem egész családokat is, sőt holtakat élethűen!“ — Ezy „középkori“ nő gazdaszónyának kerestetik. — Egy szakácsné ki jó bizonyítványokkal tud főzni, konyhájában azonnal állást nyer. — „Olyan egyének, kik esontjukat elakarják adni, legyenek szívesek azokat X utczán levő czukorgyá: mba személyesen elhozni.“

Az „Üstökös“ című humorisztikus

lap ez évi utolsó száma előnyösen átváltozott alakban jelent meg. Eddig létezett élezz-lapjainkat a közönség előtt már unottá tette a folytonos politizálás, mintegy áldozatul szemeltek ki egy egy a politikai téren szereplő kiválóbb alakot és ezt igyekeztek szűkkörü politikai pártalásból kiindulva jól rosszul neveltségessé tenni. Nagy hiánya volt hírlapirodák munkában egy oly lapnak, mely a politizálást és személyeskedést kerülve, humorát a magyar nép és társadalmi életből merítet és volna Ez irányban lesz úttörő az „Üstökös“ és a most megjelent száma igazolja, hogy lehet nálunk is oly díszes és mulattató lapot összeállítani, minő például a németeknél a „Fliegende Blätter“ E tekintetben kiváló dícséret illeti magyar rajzoló művészeinket, kik a szerkesztőt, Szabó Eadrét özetlenül támogatják a kezdet nehézségeinek leküzdésében és a jövő siker reményében legjelesebb művészeink eléggé nem méltányolható buzgalommal karolták fel a lap ügyét, Melegen ajánjuk olvasóink figyelmébe ezen valóban hézagpótló vállalatot.

CSARNOK.

Egy debreczeni deák a pápánál.

Régi jó szokás a debreczeni ref. főiskolában, hogy a magukat tehetségük által kitüntetett ifjakat iskolai pályájuk végéztől külföldi egyetemekre küldték, hogy tudományos ismeretben gyarapodva a főiskolának tanáraiként, vagy nem ritkán az apanya egyházban lelkészekül alkalmaztassanak. Innen egyházban lelkészekül a külföldi hírnévesebb tudvan aztán, hogy a külföldi hírnévesebb tudomány egyetemeken a 16, 17, és 18-ik században és még ezen században is oly sok jeles ifju megtörtént, kik aztán hazatérve, az egyháznak és főiskolának és a protestáns egyházi irodalomnak oly kitünőségeivé váltak.

Több század hosszú sorát töltik be e hazai tudományos nevek napjainkig, mind-megannyi diszei a hazai tudományosságnak, mert be kell ismerni, hogy voltak idők, midőn Magyarországon az irodalmat és tudományosságot főleg ezen tisztelt nevek képviselték s tartották fen a nemzetiséget s a nyelvet még; akkor is, midőn a tudományban a latin nyelv használata játszott a főszerepet nemcsak, de a külföldi tudományos egyetemek pályadíjait és tudori koszoruit is gyakran azon jeles férfiak nyerték el, kik a debreczeni főiskola falai közül kerültek ki és látogatták a göttingai-francékrai, hágai, heidelbergi stb. tudományos intézeteket, így aztán arra is voltak példák — hogy a debreczeni szerény tudóst, tanárt, vagy lelkészt koronás fejedelmek, a földurai is megtisztelték elismerésükkel, vagy barátságos kitüntetésekkel, és pedig az idétt midőn a világ előtt nem is tartottat embernek valaki, ha csak a római katolika egyházhoz nem tartozott, sőt megtörtént az is, hogy a katolikus világ fejedelmek, a római pápa nyilvánítá kitüntető elismerését az üldözött protestán vallás egyházfejének tudományossága iránt, az emberben nem a felkezettséggel, hanem a szellem és tudomány fölényét ismerve el; — és mindezt az illetek annak köszönheték, hogy az apanya-főiskola az ő fiainak tudományos kiképzését szíven hozozta.

E bevit szokásnál fogva azonban nem csak a főiskola és apanya egyház által pártfogolt hanem mindazon tudománysszomjas ifjak törekedtek felkeresni a külföldi kitünőbb tudomány egyetemeket, kik különösen a teológiai, a lelkészi pályán akartak maguknak jövőt és tekintélyt szerezni, minőlfogva minden jóra való és előre tömi igyekvő végzett teológus — ha csak módját ejthette — igyekezett tudományos ismeretének gyarapítása végett a külföldi hírnévesebb egyetemekbe.

Ezen cél és pálya elérhetésére nézve szolgáltak eszközül az ugynevezett vidéki rektorok, melynek 2-3 évi megtakarított jövedelméből a külföldi utazás költségei fedeztetők voltak. Hasonló jövedelem forrással volt szerelve a főiskolai seniorás is, melynek — ha bár csak felévi — időtartama alatt szintén tekintélyes pénzösszeg volt megszereshető.

Századuk harmadik évtizedében Uza Sándor debreczeni seniorak is azon vágytól tölte be lelkét, hogy a klasszikus latin és görög, ugy a régi zsidó nyelv bírálsának tudatában, tudománysszomját a külföldi egyetemeken elégtvén ki, a tudomány szolgálataiban hazájának szentelte életét.

A szép készültséggel ifju tehát felkereste a heidelbergi egyetemet és két éven át ivott a magasabb tudományok éltető forrásából, midőn mint megrakodott méh sietett vissza az édes hazába.

Uza Sándor szélesebb látkörű férfiú lévén, tapasztalatát mindenképen igyekezett szaporítani s hazatértében el enálhatlan vágyot érzett a keresztény világ örök városát, a klasszikus nemzet történelmének színhelyén a klasszicitás emlékének áldozni.

A héthegyű ósváros nevezetességeinek tanulmányozása és megismerése után a kálvinista teologus nem felede el, hogy a ki Rómában van, annak illő pápát is látni, minőlfogva gondot árt tett követvén, a Vatikánban audentiára jelentkezett, hódoló tiszteletet kívánván kijelenteni a keresztény egyház fejedelem előtt.

XVI-ik Gergely ült ekkor szent Péter püspöki trónjában, ki sokkál felvilágosodottabb szellem volt, semhogy Kálvin követője ben eretneket tekintett volna, minőlfogva a kérelmezett kihallgatás megadott s az elfogadás napja a kálvinista teológusokál közzöltetett.

A kihallgatás napján a hódolók nagyserge várta az alkalmat és szerencsét, hogy a keresztény világ földi fejedelme előtt hódolatát bemutatthassa és Krisztus földi helytartójának apostoli áldását elnyerhesse.

A várakozó tömeg közül elsőben is Vessellényi Polikszéna báróné nevé hangoztatva bucsúta be a szolgálatot tevő kamarás a magyar bárónét, kinek kihallgatása után következett Uza Sándor, a debreczeni teológus.

A katolikus fejedelmek annyi hódoló között a protestán fejedelem adott elsőseget. Uza Sándor klasszikus latin beszédben fejezte ki hódolatát a katolikus világ fejedelem előtt, mit a jámbor pápa elfogadván, azon kérdést intézte a kálvinista teológushoz, el e még Budai Ezsaiás, a tudós debreczeni superintendens? Evvel intett és parancsoia a „szolgálatot teljesítő kamarások egyikének, hogy a könyvválványon lévő Budai-féle ecclesiastica historiá adná oda.

XVI-ik Gergely pápa a könyvvél kezé bez oda nyilatkozott, hogy neki kedves olvasmánya a Budai Ezsaiás ecclesiastica historiája, mert az oly felvilágosodott tudományossággal van megírva, hogy az bármely tudós egyházi irónak becsületére valnék.

Adja át, ha hazá érkezik, üdvözlőtemet Budai Ezsaiásnak — fejezé be XVI-ik Gergely pápa az elfogadást — quia ego istum virum valde diligo.

Es Uza Sándor a pápa apostoli áldását hozva magával, átadta Budai Ezsaiás debreczeni superintendensnek a római pápa üdvözlőjét.

XVI-ik Gergely pápa ezen üdvözlőlete által csak nagyobbá tette magát: Igy beszélte ezt el nekem Uza Sándor, a római pápánál járt debreczeni diák.

(Sz-g.) Kárpáti.

VASUT.

Debreczenből indul:	
B.-pest—N.-Várad felé	d. e. 9 ó. 15 p.
" "	d. e. 11 ó. 57 p.
" "	este 9 ó. 39 p.
Szatmár felé	d. e. 4 ó. 56 p.
" "	d. e. 7 ó. 5 p.
Kassa felé	d. e. 9 ó. 25 p.
" "	d. u. 7 ó. 31 p.
Nánás felé:	m. á. v. „ d. u. 4 ó. 30 p.
" "	" d. u. 4 ó. 42 p.
Debreczenbe érkezik:	
Budapestről	érk. regg. 4 ó. 26 p.
" "	d. u. 3 ó. 48 p.
" "	este 6 ó. 47 p.
Szatmárról	d. e. 8 ó. 46 p.
" "	este 9 ó. 14 p.
Kassáról	d. e. 8 ó. 15 p.
" "	este 6 ó. 50 p.
Nánásról:	Debr. vásártér d. e. 8 ó. 46 p.
" "	m. á. v. indh. d. e. 8 ó. 55 p.

Husárok.

megálapítva s bejelentve 1885 deczemb. hó 30-tól Jan. 6-ig

38 és 42 Rác Györgynél czezléd utca 2599 sz. a.

42 kr. Rác Györgynél Csapó utca 10 sz. a Rózsátér 10 sz. alatt.

46 kr. Magyar Gabornál Czezléd utca 55 sz. a, Dedó utca 125 sz. alatt. Böl-dogh Istvánnál Rózsátér 12 sz. alatt Balogh Jánosnál Rózsátér 10 sz. alatt.

48 kr. Magyar Gabornál Piac 1 székében, valamint I-ső kóser és két orthox székben a piacon. Minden többi bejelentett 21 mézsárszékben pedig 44 kr.

Jegyzet: Magyar Gábor három székében 1 kiló hus nyomaték nélkül 8 krral drágább.

Debreczen 1885. d. ezember 2-9-én.

Terményárak a debreczeni piacon.

Debreczen, 1885. decz. 29-én.		
Egy m. maza	felső, közep, alsó.	
Buza	7.50	7.25 7.00
Kétszeres	6.20	6.10 6.00
Róza	5.30	5.20 5.10
Arpa	5.10	5.00 4.90
Zab	6.00	5.90 5.80
Tengeri	5.20	5.10 5.00
Köles	5.50	5.25 5.00
Burgonya I szák uj	1.10	
100 kl. szalonna	40.00	37.00 35.00
100 kl. haj.	40.00	37.50 35.00

DEBRECZENI SZÍNHÁZ

Holnap, esütörtökön bér et piratlan számban adataik:

Atücsök.

Szinmű 5 felv.

Felölös szerkesztő és kiadó laptulajdonos Vértesi Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Nyilt-ter

Maria-celli gyomor-cseppek;

jeles hatásu gyógyszer a gyomor minden bántalmait ellen.

Egy üvegcse ára használati utasítás szel együtt 35 kr.

Kapható: Debreczenben Dr. Rothschnck V. E Gölti N. Mihálovics I. Tamásy gyógyszerész uránál. Kun-Szt-Márton Batha Zoltán gyógyszerésztárában, H. Szoboszlón: Trocsányi Imre gyógyszer. Ks-Marja iGállasz Frigyes gyógyszer. Hajdu-Nánás: Kevács Lajos gyógyszer., valamint az oszt. magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerárában és kereskedésében. Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben.

Bady Károly, az „Orangyalhoz“ címzett gyógyszerésztárában Kremsierben, Morvaországban.

Nagyérdemű közönség!

Ezennel van szerencsém értesíteni, miszerint elhatároztam a raktáromon levő felhalmozott összes kész férfi ruhát végeladni és pedig olyképpen hogy az utolsó hónapokon elkészült ruhákat 25%-al az elkészítési áron alól; a régiebbeket pedig, eltekintve az elkészítési ártól minden áron.

A végeladás készpénz fizetése mellett történik.

Kérem méltóztassék e kedvező alkalmat felhasználni, mely alkalmat ad elegáns és finom ruhákat féláron beszerezhetni.

Kiváló tisztelettel

Kramer J.

férfi szabó.

(Debreczen, fő tér 1824 sz.)

Rendkívüli érdekes és becses a „Képes Családi Lapok”

== KARACSOYNI SZÁMA ==

melylyel VIII. év folyamának ujévi negyede kezdődik.

A lap nyolcz éves multja és kivivott népszerűsége magában értelemzi annak érdemét. E számban az érdekes elbeszéléseken kívül, melyeket Borostyáni Nándor, Rákosi Viktor, Gerő Károly irtak, két új eredeti regényt kezd meg, Erdélyi Gyulától és Sziklay Jánostól. Képet mind kiváló szépek.

Mutatványszámkiókat ingyen és bérmentve a kiadóhivatal.

A lap előfizetési ára: negyedévre 1 frt. 50 kr., félévre 3 frt, egész évre 6 frt. — Ez tehát a legolcsóbb és legszebb képes d hetilap.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” KIADÓHIVATALA
MÉHNER VILMOS.

Budapest, IV., papnövelde-utca 8. szám.

Legszebb ujévi ajándék!

a tisztelt hölgyek részére

Egy igen kedvező alkalom által egy nagy bécsi posztó-gyár teljes raktárát a gyáriási áron alól megvettem, és így, míg a készlet tart, 10,000 drb remek szép, elegáns, utolsó divatu

Téli-nagy-kendők

következő, bihetetlen olcsó árban adok el:

1. Közép nagyságu kendőket drbja 1 frt 20 krért.
2. Első minőségű nagy kendőket, drbja 1 frt 80 krért.
3. Legfinomabb minőségű, legnagyobbak, drbja 2 frt 50 krért.

A legszebb színekben, és legpompásabb színárnyalatokban mint: boudeaux, gránát, zendarme, fehér szürke, drapp, koezkás, tórok, vörös, barna, fekete, kék, sat. sat. 60 legfinomabb faconnal

Ezen többé divatu nő kendők a legszebb, legegységesebb viselet hölgyek részére a házban, az utcán, a sétán, színház és estélyeken, azonfelül igen melegek is.

Ne késsen-k tehát a hölgyek és rendeljenek azonnal egy ily finom szép nagy kendőt. Az ára mindegyikeek oty csekély, hogy még a munka-díjat sem fedezi; a készlet pedig ennél a körülménynél fogva gyorsan elfogy. Nem tetsző kendőket szivesen becsérélünk. Utónvét vagy készpénz fizetés mellett lehet rendelni.

E minőségben egyedül

Bécsi Nagykendő-export üzletében
rendelhetők meg. Bécs III. Matthäusgasse Nr. 5. E.

Figyelmeztetés.

T. ez. vevőim érdekében figyelmeztetek mindenkit utánzóztaló hirdetésektől. Az itt elősorolt takarók általam kaphatók mert én vagyok az egyedüli fő képviselője a **Viktoria-takaró-gyárnak**, egész Európára nézve.

E földön az egészség a legnagyobb szerencse

Egyuttal alkalmas czélszerű karácsonyi ajándék.

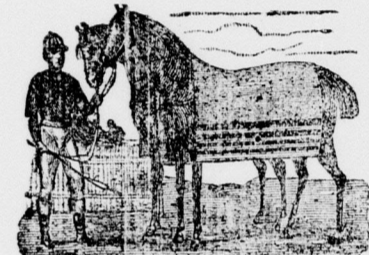
Minden szenvedőnek, akár férfi akár nő ajánlom a Viktoria-takaró gyár Smith systemára készített **egészségi-selyem-Bourret-ágytakarókat**. A legelőkelbb orvosi tekintélyek ezen egészségi takaróknak a legfényesebb bizonyítványokat adták. Ezen **egészségi-selyem-Bourret-ágytakarók** a testet mindig egyforma melegségben tartják. Nappal ágytakaróknak használva szép színezetük miatt díszre válnak akármelyik hálószobában. Minden lehető színben készíttetnek. (Kivéve zöldet, mert ezen szín arsenik tartalmu.) Darabjának gyári ára:

Igen finom, 117 centiméter széles, 175 centiméter hosszú frt. 3.25.
Ugyanezek nagyobb 137 centiméter széles, 190 centiméter hosszú 4.25.
Kiváló finom kettős, ff minőség 137 ctm. széles 190 centiméter hosszú 6.30.
Ugyanez nagyobb ff. minőség 150 ctm. széles 200 centiméter hosszú 8.20.

A versenynevelő daczolva, a Viktoria takaró gyár által készített 130 ctm. széles, 190 ctm. hosszú, három feltűző csikkal, frt. 1.65 krért darabját,
Elpusztíthatatlanok és deszkányi vastagságuk és mindazáltal igen jó kelméből. Ágytakaróknak is használhatóak.

Szolga takarókat négy színes csikkal 2 frt 50 krjával darabját ajánlok. A t. ez. ló tulajdonosoknak ajánlok különleges Viktoria fiaker takarókat, egészen világos sárga alapon, 8 színes csikkal darabonként 2 frt 50 krért.
Valódi angol utazó takarók különlegességek valódi tigrisbőr utánzattal, kocsitakaróknak is használhatóak, 8 frt 50 kr.

Vasúti vagy posta utánvét melletti küldemény. Csomagolás saját árban számíttatik. Rendelmenyvel: **Bernfeld C.** a Viktoria áruk társaság takaró iparának, főügynökéhez, **Wien Salzgies Nr. 3 a Metropol s álloda** átellenében czimzendők.
U. i. Ezernyi utórendelmenyek és köszönetnyilvánítások árjegyzékeken, figyelembe vételül ingyen és portmentesen küldetnek.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legujabb és legdivatosabb betükkal
gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN, PIACZ, SIMONFFY-ház,

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos iver hivatalos nyomtatványok.

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK,

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok

báli meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb árakon állittatnak ki.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.